عدم شـناخت عوامل رکود اقتصادی در ایران مثل مسئله بانک‌ها در ایران و همچنین تحریم‌ها، ارتباط بین سیاست‌های اقتصادی داخلی و سیاسـت خارجی را بسیار پیچیده کرده است. می‌بینیم که چندین سال است که قیمت دلار نسبت به ریال بـالا رفته و هزینه به دلار نیروی کار در کالاهای صادراتی تا دوسوم کم شده است اما هنوز شکوفایی صادرات را نداریم. دولت اگر بداند مشـکلات تولید داخلی به خاطر مشـکلات جابه‌جایی دلار و بازار بین‌المللی پول است، ممکن است بیشتر سعی کند آن را حل کند و یا با رسیدن به تفاهمی با آمریکا و یا پیدا کردن راه‌های دیگری از طریق بریکس و کمک‌های چین بتواند این موضوع را حل کند. من خیلی بعید می‌دانم به جز رسیدن به تفاهم با آمریکا بتوان دسترسی تولیدکنندگان ایرانی به بازارهای جهانی را آسان کرد.

در زمـان دولت آقای روحانی بسـیاری این بحث را مطرح می‌کردند که مشـکلات ربطی بـه تحریم‌ها نـدارد و تقصیر دولت او و همچنین نئولیبرالیسم است. اکنون که دولت آقای رئیسـی بر سر کار است این مشکلات ادامه دارد اما هنوز این بحـث وجود دارد که ما نیازی به تفاهم با غرب و حل مسـئله FATF نداریم و فقط کافی است تا مسائل داخلی را حل کنیم. مسائل داخلی قابل حل است و برخی نیز بدون تحریم‌ها نیز حل خواهند شد اما متاسفانه کار سختی است و بسیار زمان خواهد برد تا ما سیستم بانکی کشور را به یک نظام شفاف و کارا تبدیل کنیم بدون اینکه مجبور باشند در بازارهای بین‌المللی رقابت کنند.

اثر تحریم‌ها در بلندمدت باقی می‌ماند

در ادامه محمد صادق‌الحسـینی، کارشـناس اقتصادی دربـاره میـزان تاثیـر تحریم‌ها بـر اقتصـاد کشـور از جواد صالحی‌اصفهانی پرسـید: «اگر پاسخ به تحریم‌ها را از درصد مربـوط به اثرگذاری تحریم کم کنیم چه وزنی به خود تحریم و چه وزنی به سیاست داخلی (چه در پاسخ به تحریم و چه بدون آن) می‌دهید؟ همچنین ابراهیم محسنی، کارشناس اقتصاد بین‌الملل از او پرسید که چگونه می‌شود از تحریم‌ها و یا حداقل از آثار آنها خلاصی یافت؟

صالحی‌اصفهانی در پاسخ گفت: هیچ‌کس نمی‌داند چند درصد از مشکلات اقتصادی ما از تحریم‌ها بوده و چند درصد آن به دلیل مشـکلات داخلی اسـت، اما این موضوع مسلم اسـت که وقتی تحریم‌ها وضع می‌شوند جهت اقتصاد ایران کاملاً عوض می‌شـود و از رشد نسـبتاً خوب به رکود و کاهش تولید ناخالص داخلی می‌رسد. همین نکته باعث می‌شود تا ما تحریم‌ها را از دو زاویه نگاه کنیم؛ اول، تحریم‌هایی که درآمد نفتـی را کاهش می‌دهند و با آنها هیـچ‌کاری نمی‌توان کرد؛ وقتی پنجاه درصد صادرات کشـوری نفت است و همان را نیز از دست می‌دهد هیچ سیاست و هیچ دولتی نمی‌تواند کاری کند که سطح زندگی و دستمزدهای واقعی کاهش پیدا نکنند. قسـمت دوم ماجرا این اسـت که وقتی تحریم‌ها اتفاق افتاد قرار است چه کاری انجام دهید؛ اجازه می‌دهید ضربه تحریم همین مقدار باقی بماند؟ بدتر شود؟ و یا سعی می‌کنید عوامل اقتصـادی از یک بخش به بخش دیگر بروند؟ در اینجاسـت که تحریم‌های مالی و همه‌جانبه کار را سـخت می‌کنند. اگر بخواهیم از منظر سیاسـت صحبت کنیم باید ببینیم جواب دولتی‌ها به تحریم‌های مالی چه بوده است؟

برداشتن تحریم‌هایی که قانونگذار می‌گذارد تقریباً محال است

صالحی‌اصفهانـی ادامه داد: در مورد سـوال دوم نیز باید بگویم که تحریم‌هایی که قانون آمریکا می‌شود با تحریم‌هایی که با دستور رئیس‌جمهور اعمال می‌شود با یکدیگر فرق دارند ولی در عمل برداشـتن تحریم‌ها در هر صورتی سخت است. برداشـتن تحریم‌هایی که قانونگذار می‌گـذارد تقریباً محال است مگر اینکه صلح همه‌جانبه صورت بگیرد، حتی برداشتن تحریم‌هایی که دولت می‌گذارد هم سخت است، دولت اوباما و جان کری وزیر خارجه او می‌خواستند تحریم‌ها را بردارند ولی در وزارت دارایی آمریکا کسانی بودند که با آنها همراه نبودند.

او همچنین در پاسخ به این پرسش که چه میزان از ضررهای تحریم ناشی از واکنش ما به تحریم‌ها است؟ عنوان کرد: من عقیده دارم اثر تحریم‌ها نه‌تنها در کوتاه‌مدت و در میان‌مدت، بلکه در بلندمدت نیز باقی می‌مانند بنابراین بعد از اتفاقاتی که رخ داد و ترامپ از برجام خارج شد، در نهایت با مطالعاتی که انجام شده به این نتیجه رسیدیم که برداشتن تحریم‌ها بسیار سـخت است چون شرایط قبل ازدسـت‌رفته پس دولت ایران باید تصمیم بگیرد که سیاست جدیدی اتخاذ کند. دولت باید دخالت خود را در سیاستگذاری و جهت دادن به اقتصاد بیشتر کند چون دولت دسترسـی به بازارهای جهانی را از همه بهتر می‌داند بنابراین آنها هسـتند که به این نتیجه می‌رسند نظام اقتصادی ایران را چگونه پیش ببرند. خوشـبختانه در ایران تا حدی به این اعتقاد رسـیده‌اند که دولت می‌تواند جهت دهد اما لزوماً قرار نیست خودش کاری انجام دهد، همین که اجازه می‌دهند نرخ ارز تغییر کند و بخش خصوصی تضعیف نشده، در همین راستا است؛ حتی باید بخش خصوصی را بیشتر آزاد گذاشت چون آنها هستند که به اقتصاد انعطاف می‌دهند.

همه مشکلاتی که در اقتصاد کشور بوده لزوماً تصمیمات دولت نیست و درواقع کم‌کاری در دولت بوده که به مشکلات بانکـی و نرخ بهره و ارز ترجیحی تبدیل شـده اسـت. بعد از اینکه اقتصاد ایران شوک منفی گرفت باید می‌دیدیم که چقدر می‌توانیم تحریم‌ها را خنثی کنیم که این موضوع به این ربط دارد که ما بتوانیم صادرات غیرنفتی را افزایش دهیم. من فکر می‌کنم مکانیسم مهم اسـت و سرکوب ارز و نرخ بهره به تاثیر و جابه‌جایی عوامل تولید برمی‌گردد. عوامل تولید به سادگی تغییـر نمی‌کند و مشـکل این بود که دولت تا دو سـال پیش این بحث را می‌کرد که مشـکلات تحریم رفع شود و حتی در انتخابات، آقای رئیسی گفتند که تحریم‌ها را برمی‌داریم، اینها مشکل ایجاد می‌کند چون از یک طرف می‌خواهند سیگنال بدهند که تحریم‌ها رفتنی اسـت و از طرف دیگر می‌خواهند با ماندگار بودن تحریم‌ها اقتصاد را به جهت دیگری برسانند.

تولیدکننده کار می‌کرد مشکل دولت حل می‌شد

در ادامه صادق‌الحسینی پرسید در شرایط تحریمی حتی با وجود رشـد نرخ ارز که باید به صادرات کمک می‌کرد رشد زیـادی در صادرات نمی‌بینیـم، دلیل آن را چـه می‌دانید؟ صالحی‌اصفهانی در پاسخ گفت: اینکه نباید نرخ ارز سرکوب شود درست است اما به‌سادگی نمی‌توان فهمید نرخ ارز باید چه مقدار باشـد تا دولت آن را به آن سمت هدایت کند. من فکر می‌کنم دولت باید تلاطم‌های زیاد ارز را مدیریت کند اما من این قدرت را در ایران نمی‌بینم. اینکه ما فکر کنیم دولت می‌تواند نرخ ارز را دقیق حدس بزند و یا جلوی خروج سرمایه را به راحتی بگیرد، درسـت نیسـت، چون بـه یک ظرفیت نظام‌مند نیاز اسـت که دولت ایـران آن را نـدارد و باید آن را افزایش دهد اما قبل از افزایش آن باید این حرف را که «دولت باید کنار بکشد و همه چیز را به عهده بازار بگذارد» رها کنیم، در اینجـا علم اقتصاد مدرن مهم اسـت و باید اقتصاددانان جوان وارد شوند.

من اعتقاد ندارم مدیریت نرخ ارز توسـط دولت، مشـکل ایجاد کرده باشـد. مـن خودم را جای یـک تولیدکننده خُرد می‌گذارم که می‌تواند تولیدات خود را مثل پریز برق که کیفیت آن از جنس چینی بهتر اسـت و قیمت آن کمتر، در خارج از کشور بفروشد اما این کار را نمی‌کند چون خریدار ممکن است جنس را بگیرد، اما پول آن را ندهد بنابراین ما باید دوباره نظام و سیسـتم بانکی خرید و فروش جهانی خود را که از بین رفته دوباره ایجاد کنیم.

اگر بازار بین‌المللی را حـذف کنید یک دولت نمی‌تواند با سیاسـت‌های داخلی خود آن را جبـران کند، مثلاً بگوید اجـازه می‌دهم نرخ ارز خیلی بالا برود که با تمام مشـکلات هنوز انگیزه وجود داشته باشد که بر روی خط تولید و تجارت سرمایه‌گذاری شود. ساده‌انگارانه است فکر کنیم اگر دولت نرخ ارز را بالا ببرد و اجازه دهد همان‌جا بماند صادرات رشـد می‌کند اما با این اصل کاملاً موافقم که بازار داخلی اشـباع شـده و رکود دارد بنابراین نمی‌تواند جابه‌جایی لازم را انجام دهد که پنجـاه درصد افت درآمـد ارزی را با صرفه‌جویی در واردات جبران کنیم بنابراین اینکه باید صادرات غیرنفتی بالا برود، یک اصل است.

اینکـه چه باید بکنیم بـه نظر من به ایـن برمی‌گردد که در کوتاه‌مـدت و میان‌مـدت چه تفاهمی با دولـت آمریکا و کشـورهای غربـی انجام دهیـم، کاری که چیـن نیز انجام می‌دهد؛ آنها می‌دانند که دولت آمریکا می‌خواهد برای چین تحریم بگذارد ولـی به نحوی به آمریکا فشـار می‌آورند. من فکر می‌کنم ایران نیز چنین قدرتی را دارد به خصوص اینکه پیروزی‌های دیپلماتیک با چین و روسیه داشته و با آنها هم‌فکر شده است و یا با کشورهای منطقه کنار آمده است. اینها سیاست‌هایی است که کمک می‌کند تا ایران به آمریکا بگوید بگذارید من مقداری وارد بازار جهانی شوم و الا ممکن است دلار ارزش خود را در این بازار از دست بدهد که در نهایت این یک نتیجه‌گیری منطقی است از اوضاع جدید و یک سیاست جدید که دولت حتی‌الامکان بـرای بخش دوم تحریم‌ها در نظر بگیرد نه اینکه اعلام کند پول‌های ما را آزاد کنید تا بتوانیم نفت بفروشیم بلکه باید تلاش کنیم تولیدکنندگان ایرانی از بازار جهانی استفاده کنند.

اینکه چه باید بکنیم به نظر من به این برمی‌گردد که در کوتاه‌مدت و میان‌مدت چه تفاهمی با دولت آمریکا و کشورهای غربی انجام دهیم، کاری که چین نیز انجام می‌دهد؛ آنها می‌دانند که دولت آمریکا می‌خواهد برای چین تحریم بگذارد ولی به نحوی به آمریکا فشار می‌آورند. من فکر می‌کنم ایران نیز چنین قدرتی را دارد به خصوص اینکه پیروزی‌های دیپلماتیک با چین و روسیه داشته و با آنها هم‌فکر شده است و یا با کشورهای منطقه کنار آمده است

بازارها برنده هستند

نویسنده کتاب «تحریم‌ها چگونه کار می‌کند؟» می‌نویسد که تا وقتی وضعیت نرخ ارز اینگونه است نه‌تنها بعید است تولیدکننده به این فکر کند که محصول خود را به مثلاً ترکمنستان و تاجیکستان بفرستد و بازار ایجاد کند، بلکه به بازار داخلی می‌چسبد و هر زمان نیز دولت نرخ ارز را سـرکوب کرد جنس را با ارز ارزان از چین وارد می‌کند و به نام کالای ایرانی به مردم می‌فروشد. صالح‌اصفهانی با اشاره به این کتاب، گفت: من فکر نمی‌کنم تناقضی در این باشد که دولت نمی‌تواند نرخ ارز را رها کند و در عین حال سخت است آن را مدیریت کند. این نشان می‌دهد که ما در تلاطمی هستیم که کشتی اقتصاد ما دیگر نمی‌تواند روی کنترل خودکار و اتوپایلوتی که در کتاب‌ها بود و نظام بازار اقتصادی که کار می‌کرده و خیلی هم خوب بوده ادامه دهد و دیگر دردسـترس ما نیسـت بنابراین احتیاج داریم که دوباره به این مسـائل فکر کنیم و از بنیه دولتی و بخش خصوصی و اقتصاددان‌ها اسـتفاده کنیم تـا در این راه پیشـرفت کنیم. من می‌گویم نمی‌توان این مسـئله را کاملاً حل کرد چون این مشکل همیشگی است و دولت برای تعیین نرخ ارز حتماً دچار مشکل خواهد شد اما نباید آن را رها کرد.

مـن اعتقـاد دارم بازارها برنده هسـتند و خیلـی قدرت دارند همانطـور که می‌بینیـم بازارهای قاچـاق حرکت‌های خـود به خودی آنهـا از دولت قوی‌تر اسـت. من فکر می‌کنم اگر تولیدکننده به‌راحتی می‌توانسـت با پول خود صادرات و واردات انجام دهد به مرور مشـکلات دولت کم می‌شد. علت اینکه نقش دولت خیلی مهم اسـت این است که دست و پای بخش خصوصی بسته است. تحریم‌ها در مرحله اول به بخش خصوصی، طبقه متوسط و مردم عادی ضربه می‌زند و البته به نظر من انتظاری که آمریکایی‌ها دارند تا این ضربه‌ها به طغیان اجتماعی منجر شـود درسـت از آب درنیامده و این سیاست مخربی در اقتصاد جهانی است که آمریکا می‌گوید هر جا که بخواهیم حرف خود را به کرسی بنشانیم باید برویم و اقتصاد آنجا را خراب کنیم تا مردم طغیان کنند.

من مقداری از اسـم‌گذاری بر روی سیاست‌ها نگران هستم و نمی‌دانم کسـانی که به‌دنبال شـعارهایی مانند «دولت رفاه» می‌روند چه مقصودی دارند. مسئله رفاه مهم است ولی نمی‌دانم پشـت دولت رفاه چیسـت اما فقط این را می‌توانم بگویم که اگر دولت یک سیاست خارجی دارد که باعث می‌شود برای طبقات محروم مشکل اقتصادی و مشـکل تغذیه پیدا شود، باید بتواند از آنها حمایت کند چون مردم دخالتی در آن سیاسـت ندارند و قدرت ندارند تا با کارهای فردی مثل بیشـتر کار کردن بتوانند با شوک تحریم‌ها مقابله کنند.

شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران

فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه دومرحله‌ای

نوبت اول

مناقصه‌گزار: شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران - مدیریت بازرگانی

موضوع مناقصه: خرید تعداد ۷۵۰۰ عدد CARD READER طی تقاضای شماره: DSS-01415-TR

تاریخ، مهلت، نشانی محل دریافت و تحویل استعلام کیفی مناقصه‌گران:

شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران درنظر دارد فراخوان ارزیابی کیفی مناقصه عمومی خرید تعداد ۷۵۰۰ عدد CARD READER را به شماره نیاز ۲۰۰۳۰۹۲۹۳۵۰۰۰۰۲۲ ازطریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت و از بین تامین‌کنندگان کالا (تولیدکنندگان/فروشندگان) با اولویت تولیدکنندگان برگزار نماید و کلیه مراحل برگزاری فراخوان عمومی از دریافت و تحویل اسناد استعلام ارزیابی کیفی تا ارسال دعوتنامه جهت سایر مراحل مناقصه الزاماً از طریق درگاه سامانه مذکور به آدرس WWW.setadiran.ir انجام خواهد شد. تاریخ انتشار فراخوان درسامانه تاریخ ۱۴۰۳/۲/۲۳ می‌باشد.

اطلاعات و اسناد مناقصه عمومی پس از برگزاری فرآیند ارزیابی کیفی و ارسال دعوت‌نامه به آدرس سامانه ستاد برای مناقصه‌گران ارسال خواهد شد.

- مهلت دریافت اسناد ارزیابی کیفی: روز شنبه تاریخ ۱۴۰۳/۲/۲۹
- مهلت ارسال مدارک ارزیابی کیفی: روز شنبه تاریخ ۱۴۰۳/۳/۱۲
- آدرس: تهران خیابان ایرانشهر شمالی - روبه‌روی پارک هنرمندان - جنب خیابان برادران شاداب - پلاک ۱ - طبقه دوازدهم اداره خریدهای داخلی - شماره تماس: ۸۸۳۲۷۰۸۵ و ۸۴۱۲۰۹۹۶
- مبلغ معامله برای مناقصه یادشده ۸۶۲/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال برآورد شده است.
- تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار؛ مبلغ ۲۴/۹۵۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال می‌باشد که براساس آئین‌نامه تضمین در معاملات دولتی قابل ارائه می‌باشد.

ضمناً آگهی درسامانه‌های MONAGHESE.NIOPDC.IR و همچنین سایت HTTP://IETS.MPORG.IR صرفاً جهت اطلاع قابل رویت می‌باشد.

- اطلاعات تماس سامانه ستاد: مرکز تماس ۰۲۱۱۴۵۶ دفتر ثبت‌نام ۸۸۹۶۹۷۳۷،۸۵۱۹۳۷۶۸

شناسه آگهی: ۱۷۱۲۴۹۳

روابط عمومی شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران

فعالان خصوصی

تجارت ۲ میلیارد دلاری ایران و عربستان

با بهبود روابط تجاری ایران و عربسـتان و با تمرکز بر محصولاتی مانند فولاد، زعفـران، فرش و میوه‌های خشک پیش‌بینی می‌شود ارزش تجارت دو کشور در میان‌مدت به ۲ میلیارد دلار برسد. فرشید فرزانگان، عضو اتـاق بازرگانی ایران در گفت‌وگـو با ایلنا درباره آخریـن وضعیـت روابط تجـاری ایران و عربسـتان گفت: از زمان توافق دو کشـور در مـارس ۲۰۲۳ با هـدف احیای روابط دیپلماتیک، تجارت بین ایران و عربستان سعودی تغییرات قابل توجهی داشته است؛ در چند ماه اول پس از توافق، ایران حدود ۱۴ میلیون دلار فولاد به عربسـتان صادر کرد. بر همین اسـاس مقامات خوش‌بین هستند و پیش‌بینی می‌کنند که تجارت دوجانبه بتواند بـه زودی به یک میلیارد دلار برسد و احتمالاً در میان‌مدت با تمرکز بر محصولاتی مانند فولاد، زعفـران، فرش و میوه‌های خشـک به دو میلیـارد دلار رشـد یابـد. او افـزود: این تحولات نشان‌دهنده تعهد مجدد به تعاملات اقتصادی است که می‌تواند روابط بین دو کشور را تقویت کند.

درخواست اصلاح قیمت

اصلاح قیمت تخم‌مرغ بـرای جلوگیری از ضرر و زیان به این صنعت ضروری است. حمید کاشانی، رئیـس هیئت‌مدیره مرغ تخم‌گـذار با بیان اینکه سـال گذشـته با وجود افزایش هزینه‌های تولید تغییری در قیمت تخم‌مرغ نداشتیم، در گفت‌وگو با ایسنا گفت: درخواست اصلاح قیمت تخم‌مرغ را به معاونـت مربوطه در وزارت جهادکشـاورزی ارسـال کردیم، زیرا قیمت تخم‌مرغ برای دو سال پیش اسـت و باید اصلاح شـود. او افزود: سـال گذشته هیچ تغییری در قیمت تخم‌مرغ نداشتیم با وجود اینکه هزینه‌های کارگری و کرایه‌ها چندین بار افزایش یافت، ریزمغذی‌ها و مکمل‌ها ۳ برابر و قیمت نهاده‌ها از جمله جوجه افزایشی شد. یعنی با وجود این افزایش قیمت به وعده خود در تامین تخم‌مرغ به میـزان کافی و با قیمـت ثابت عمل کردیم. رئیس هیئت‌مدیره اتحادیه مرغداران میهن تصریح کرد: قرار بود تا عید فطر قیمت‌ها اصلاح شود ولی تاکنون این مهم محقق نشده است.

اتوبوس‌های چینی با دلار چند تومانی وارد می‌شود

«شـهرداری تهران باید بـه ابهامات قـرارداد بزرگ واردات اتوبوس‌های چینی پاسخ دهد.» محمدرضا نجفی‌منـش، رئیس انجمن همگن قطعه‌سـازی خـودرو درباره ادعـای ارزان‌تر تمام شـدن واردات اتوبـوس برقی چینی بـه اکونگار گفـت: از آقای زاکانی بپرسید قرار است با دلار چند تومانی اتوبوس برقی از چین وارد کنند؟ وقتی قیمت دلار را گفتند مشـخص می‌شـود که چـرا واردات اتوبوس برقی ارزان‌تر تمام می‌شـود. به هر حال مشـخص است که ارز یارانـه‌ای، واردات را ارزان تمام می‌کند و این حیف و میل پول نفت در شـرایطی که کشور دچار وضعیت دشوار تحریم است، هیچ توجیهی ندارد. او تاکیـد کرد: خودروسـازان داخلی توانایی تولید اتوبـوس برقی باکیفیت را دارند. اگر شـهرداری به جای واردات به موقع برای تولید اتوبوس برقی تامین مالی انجام مـی‌داد، تولید و تحویل ناوگان از محل ساخت داخل به راحتی انجام می‌شد.